

Genesa - Lecția 9

Legământul avraamic - garanția promisiunii lui Dumnezeu

Gen. 15:1-21; 17:1-14; de citit: Genesa 15-17

Avrame, cum este trupul acestor dobitoace așa să fie trupul Meu chiar dacă tu vei călca legământul

Nu știm cât timp a trecut din momentul în care Dumnezeu îi promisese lui Avram că îl va face un neam mare, așa încât în sămânța lui să fie binecuvântate toate familiile pământului, dar textul *Genesei* ne dă dreptul să credem că, omenște vorbind, Avram avea toate drepturile să devină nerăbdător și să se întrebe: „Oare de ce întârzie Dumnezeu cu împlinirea promisiunii sale?” Iar la prima vedere, ceea ce pare ciudat este că Dumnezeu nici măcar nu-i reproșează faptul acesta. Ca un părinte care știe nu numai pe unde trece drumul copilului său, ci și de ce trebuie să treacă pe acolo, „Cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: «Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău»” (4). Apoi, mâna mare și blajină a lui Dumnezeu l-a luat pe Avram pe după umăr „și, după ce l-a dus afară, i-a zis: «Uită-te spre cer, și numără stelele, dacă poți să le numeri». Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta»” (15:5).

Oprit între povara anilor trecuți fără ca promisiunea lui Dumnezeu să se fi împlinit încă și minunea cerului ce materializa, parcă, făgăduința pe care tocmai i-o reînnoia Dumnezeu, Avram a trebuit să aleagă. A trebuit să aleagă întocmai ca în zilele precedente, între binecuvântarea împăratului Sodomei și binecuvântarea lui Dumnezeu. Și minunea care avea să facă din Avram tatăl tuturor credincioșilor de pe pământ s-a întâmplat: „Avram a crezut pe Domnul [iar nu gândurile negre, care se frământau în sufletul lui, stârnite de „întârzierea evidentă” a lui Dumnezeu], și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire” (15:6, s.n., n.n.).

Întrebări:

1. În ce fel se leagă promisiunea specifică, referitoare la scut și la răsplătă, de evenimentele descrise în capitolul 14?
2. Cine este Melhisedec și de ce l-o fi trimis Dumnezeu în calea lui Avraam, înainte ca Avraam să fi discutat cu împăratul Sodomei?
3. Cum se leagă renunțarea lui Avraam la bogățiile Sodomei de binecuvântarea lui Melhisedec?
4. Ce anume i-a socotit Dumnezeu ca neprihănire lui Avraam?
5. Ne surprinde faptul că, deși Dumnezeu nu i-a spus în mod explicit lui Avram ce avea de făcut cu animalele, acesta pare să fi știut exact ce aștepta Dumnezeu de la el. Oare de ce apelează Dumnezeu la un astfel de ritual pentru a încheia legământul cu Avram?
6. În ce fel te ajută textul din Ieremia 34:8-20 să înțelegi în ce consta ritualul pentru care se pregătea Avram?
7. Citește Evrei 6:16-18. Cum ai comenta textul din Evrei în lumina întâmplării din Genesa 15?
8. Care sunt argumentele pro și contra, privind natura unilaterală a legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu Avraam în acea zi? Cu alte cuvinte, de unde știm că Dumnezeu a luat asupra sa pedeapsa care ar fi trebuit să cadă asupra lui Avraam și seminței lui atunci când aceștia ar călca legământul?
9. Cum anume se reflectă suveranitatea și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu în oracolul profetic din Genesa 15:13-16?
10. Ce legătură se poate face cu textul din Genesa 9:21-27?
11. Există vreo legătură între faptul că Avraam a trebuit să aștepte 25 de ani pentru împlinirea promisiunii lui Dumnezeu de a avea un moștenitor și cei 430 de îndelungă răbdare a lui Dumnezeu față de Amoriți?
12. Ce învățăm prin această profeție despre atitudinea lui Dumnezeu față de cel păcătos?
13. Vezi îndelunga lui răbdare în viața ta? În ce anume?

Provocare:

Este adevărat că Dumnezeu i-a făcut promisiuni lui Avram. Dar la fel de adevărat este și faptul că nu Dumnezeu a intrat în planurile lui Avram, ci acesta a fost chemat să intre în planurile lui Dumnezeu.

Cum l-ar fi putut ajuta oare Dumnezeu pe Avram să înțeleagă aceste adevăruri?

Mai întâi îi spune să se pregătească de ritualul legământului. Avram știa precis ce are de făcut și la ce să se aștepte. În ziua aceea, Dumnezeu urma să treacă cu el pe culoarul dintre jertfe și să pecetluiască astfel, sub jurământ, promisiunea Sa. Importanța acestui eveniment pentru un muritor este greu chiar și de imaginat. Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului și Ziditorul lui Avram urma să coboare și să încheie cu Avram un legământ.

Să coboare Dumnezeu la nivelul tău, ca să vorbească pe limba ta nu este puțin lucru!

Ce află însă Avram despre sine în Aceste împrejurări? Să urmărim firul evenimentelor:

¹⁰Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a despicat în două, și a pus fiecare bucată una în fața alteia, dar păsările nu le-a despicat. ¹¹Păsările răpitoare s-au năpustit peste stârvuri; dar Avram le-a izgonit. ¹²La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Avram; și iată că l-a apucat o groază și un mare întuneric (Gen. 15:10-12).

Să-L aștepti pe Dumnezeu Însuși și să te apuce somnul și să adormi!

Nu! Pe Avram nu-l putem acuza de dezinteres sau de nepăsare. Cu toate acestea, el a putut afla ceva despre sine: Duhul o fi plin de râvnă, dar carnea este totuși neputincioasă!

Domnul îl scoală pe Avram din somnul adânc în care căzuse și, în harul Lui, îl ajută să înțeleagă că el nu era singurul muritor de care trebuia să țină cont Dumnezeu în desfășurarea planurilor Sale. Psalmistul are dreptate când afirmă: „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!” (Ps. 24:1). Așadar, existau mulți alții care intrau în ecuația planurilor lui Dumnezeu: de pildă, Amoriții: bărbați și femei, bătrâni și copii. Un Dumnezeu drept nu putea să șteargă pur și simplu de pe fața pământului popoare întregi fără să le fi dat har și timp pentru pocăință. În lumina acestor adevăruri a zis Domnul lui Avram:

„Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. ¹⁴Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății. ¹⁵Tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită (Gen. 15:13-15).

Avram a aflat cu acea ocazie că planurile sunt ale lui Dumnezeu și că ele se desfășoară conform calendarului hotărât de Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ar fi intrat în planurile lui Avram, atunci s-ar fi raportat la finitudinea lui Avram și ar fi operat în limitele ei. Poate că Avram s-ar fi bucurat de o nevăstă fertilă ca Milca, care a dat opt băieți soțului ei. Dar lucrurile stăteau tocmai pe dos. Avram este cel care a fost invitat să intre în planurile Domnului, așa că el trebuia să învețe să se lase în mâinile bune ale Acestuia și să aștepte ca Domnul să facă frumoase lucrurile la vremea Lui, nu la vremea lui Avram.

Să trăiești spre slava Domnului înseamnă să faci astăzi tot ce atârnă de tine, ca mâine, când vei fi oale și ulcele, Numele Domnului să fie ridicat și înălțat de cei care vor veni după tine.